

# „אדריכל החברה הגבוהה“ חושף בפעם הראשונה את סיפור חייו בין שתי נשים ושתי מישפחות — ועל שנות ההצלחה והסבל שעברו עליו

## „אננה הרסה את

### החיים!“

מורת, וקניתי בכסף מכונית. בצבא שירתתי כקצין במודיעין. אז גם עבדתי בלילות כשרטט במשרד-אדריכלות, והייתי גאה כשהייתי שותף בזכייה במרכז לתכנון בית-הקברות בחולון.

עברתי 17 שעות ביום. הייתי עובד בימי שישי ושבת. בימי-חי לא היה לי יום אחד של חופשה. למזלי אני צורך מעט שינה. כשמגיע שבת או חג אני משתגע, ונרגע רק כשאני רץ למשרד. אחרי הצבא התחלתי ללמוד בטכניון. למדתי שנתיים, והחלטתי שאני נוסע ללמוד ארכיטקטורה באנגליה, באחד מבתי-הספר הטובים ביותר בעולם. שם לא היו מוכנים להכיר בשנות-הלימוד שלי בארץ, ולכן התחלתי מחדש התחלה. אחרי שנה הם הכירו לי בשנים של הלימודים בטכניון, ואף קיבלתי סטיפנדיה. למדתי ועברתי רצוף במשך שבע שנים, עד שזכיתי להגיע לביקור בארץ.

עברתי כסבל בחנות של מרקס אנד ספנסר, וגרתי יחד עם עוד שלושה שותפים בחדר במרתף. לאט לאט עליתי מקומה לקומה באותו פולני, לאבי יש רשת תחנות-דלק, בנייהן התחנה שליד דיזנגוף. עד גיל 10 הייתי בן יחיד, ואז נולד לי אח. הייתי ילד חריג. הייתי מקבל מאבי מכות כאלה שלא פעם פשוט לא יכולתי לשבת במשך שעות על הישבן. היו לו לא פעם סיבות טובות. תלמיד טוב לא הייתי. אבל ממש לפני הבחינות הייתי לומד, והייתי מוציא את המכסימום. עברתי בארבעה בתי-ספר תיכוניים. עד שקיבלתי תעודת-בגרות.

פולני, לאבי יש רשת תחנות-דלק, בנייהן התחנה שליד דיזנגוף. עד גיל 10 הייתי בן יחיד, ואז נולד לי אח. הייתי ילד חריג. הייתי מקבל מאבי מכות כאלה שלא פעם פשוט לא יכולתי לשבת במשך שעות על הישבן. היו לו לא פעם סיבות טובות. תלמיד טוב לא הייתי. אבל ממש לפני הבחינות הייתי לומד, והייתי מוציא את המכסימום. עברתי בארבעה בתי-ספר תיכוניים. עד שקיבלתי תעודת-בגרות.

### הזקנה נתנה כסף

**תמיד הייתי מאוד שאפתני. אני חושב שחוסר-אמביציה זה מום. הייתי מסווג אנשים כאלה כבעלי-מום. חברים לא היו לי, ותמיד נחשבת כסנוב. כבר כילד שנאתי אנשים טיפשים, והייתי מסוגל פשוט לקום באמי צע שיחה. תמיד עברתי קשה. מאבי לא קיבלתי כלום, ועל זה אני מאוד גאה. עד היום הוא מוכן לתת לי עצות. עברתי בחופש כמוסר, נישגתי בתידי**



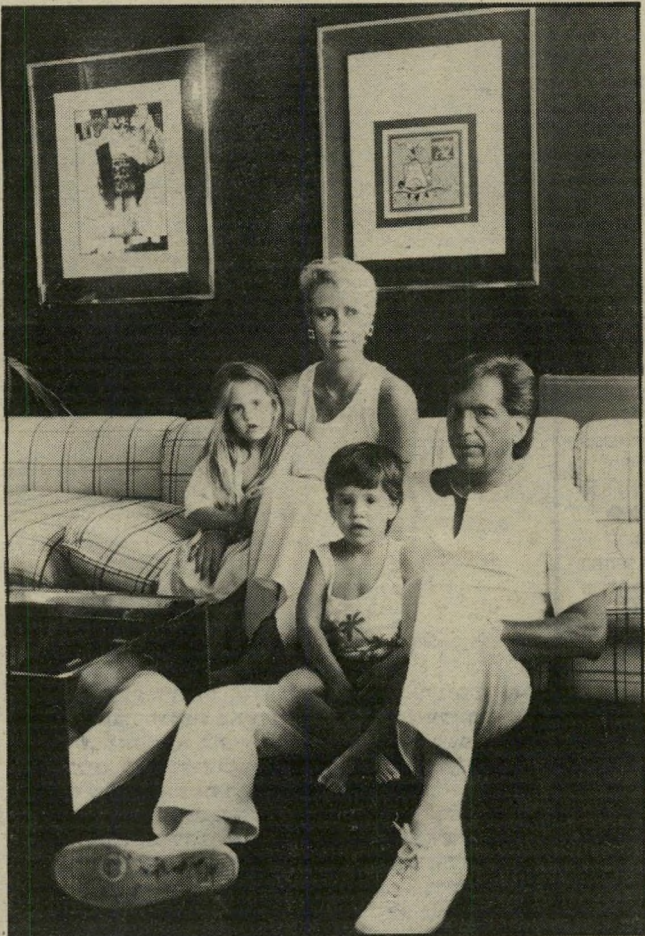
שנערכה לפני 18 שנה, עם האדריכל הצעיר, יורם רסקין. לאננה היה סלון ליופי ולהכנת כלות לחתונה בתל-אביב. אותו נטשה לטובת סלון דומה במייאמי.

החוננת וחתן החוננת אננה ליבוביץ (מימין). אז אחת הנשים היפות ביותר בארץ. בלטה בחתונת בתה. דפנה נוי.

עדות, בנקים ובתי-פרטיים, אסור להירדם סתם ככה באמצע היום. ישבנו זה מול זה, הוא דיבר ואני אכלתי. במשך השיחה שיניתי את דעתי עלי, שניזונה עד כה ממה ששמעתי או מפירוני ידיעות שהשתרכבו בעיי תוננים. עכשיו אני ממש לא מבינה מדוע הוא לא סיפר את כל הסיפור לפני שנים. הוא היה חוסר לעצמו רכילות מרושעת. תחת לתאר את השיחה, אני מעבירה לו את רשות-הדיבור. הנה סיפורי:

פט. במשך שנים רציתי גם אני לשמוע את הסיפור ממקור ראשון, וכמוכן גם לפרסמו, אבל בגלל איסור-הפירסום אף לא ניסיתי להיפגש עם יורם. בשבוע שעבר פגשתי אותו ברגע של חולשה, כנראה. עשיתי את כל החינחונים הכי גדולים שלי, וזה הצי לי. קבענו פגישה בצהריים של יום-המחרת. עד רגע הפגישה פחדתי שמא התחרט. אבל הוא הגיע, רזה אלגנטי ורעב. אחר-כך הסתבר שהוא כל הזמן רעב. כשהוא אוכל, הוא נרדם מיד. ולאדם העובד במשך שנים כמו בולדרו, זה כרי לתכנן עשרות בתי-קפה, מיס-

סיפור חייו ואהבותיו של האדריכל יורם רסקין היה ידוע לרבים זה שנים רבות. בין השאר: חייו עם סגנית מלכת-היופי דפנה נוי, ממשד פחת ליבוביץ המפורסמת, פרידתם וחזיו עם חברתו מירי ויסברג, שאיתה לא התחתן, אבל שנולדו לה ממנו שני ילדים. בחוגי החברה הגבוהה נוסח ארץ-ישראל דיברו עליהם שנים, אבל ככל פעם שעיתונאי ניסה להשיג מיוורם רסקין את הסיפור המלא, נענה בלא מוחלט. רסקין אף דאג להשיג כמה פעמים צו איסור-פירסום מבתי-מיש-



מישפחה שניה בביתם בתוכנית ל מחזיק יורם בבן לי, בן השנתיים וחצי, ומירי מחזיקה בלני, בת הארבע וחצי. „אני אנשא למירי, אם ארגיש שזה מפריע לילדים שלנו“



בדיוק ביום, בשעה ובבית-החולים שבהם נולד יורם, אביו. זאת היתה מתנתה של דפנה ליום הולדתו ה-30 של בעלה. המישפחה כבר היתה אז הרוסה.

דפנה מחזיקה בבן רועי (17), יורם מסתכל בבת היפהפיה שלי (18). רועי נולד